

КАЛОЯНЪ

/мълчаливо го прегръща /

ХОРЪТЪ

/ тихо /

Всѣка вина намира
своята казнь. Но
когато виновникътъ
съзнава грѣха си и
се разкайва - заслужва
пощада.

Царицата / на страна /

Тѣй скръбенъ и тѣй
прекрасенъ...
Сърдцето ми е пълно
съ милостъ къмъ него...
Тѣй далечъ отъ своитѣ
близки, обграденъ съ чужди
люде...

БАЛДУИНЪ /дига очи и я поглежда /

Царицата?

КАЛОЯНЪ

МОЯТА СЪПРУГА... / повежда го
къмъ нея /

БАЛДУИНЪ

Поклонъ, свѣтла царице...

/ навежда се и цѣлува края
на дрехата и /

ЦАРИЦАТА

Бжди добре дошелъ
между насъ! И дано
леки бждатъ твоитѣ дни
далечъ отъ род-
нитѣ ти люде...

/ драмата оставатъ загледи единъ
въ други /

ХОРЪТЪ / тихо /

Оставилъ родна Фландрия
загубилъ императорския вѣнецъ
на Константинополъ
о бедний Графъ Балдуине
невеселъ жребий чака
пленника самотенъ
Тежко на тия що победа
срази безумната имъ гордостъ...

Завесата се спуща за 1 минута